

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Відбулося засідання Наглядової ради і відкриття об'єднаної лабораторії

Останнє у цьому році засідання Наглядової ради відбулося на початку грудня. На порядку денному стояли такі питання, як результати бізнес-діяльності товариства в 2014 році та затвердження основних показників діяльності ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» на 2015 рік; укладення значних правочинів у 2015 році; затвердження орієнтовного плану засідань Наглядової ради тощо.

Того самого дня члени Наглядової ради побували на відкритті-презентації нової об'єднаної лабораторії, до складу якої увійшло 6 лабораторій товариства: по дві з цехів №3 і №5, а також вхідного контролю та науково-дослідна.

Розпочався захід із урочистого розрізання червоної стрічки, цю почесну місію доручили голові правління Андрію Панченку та представнику голови наглядової ради — корпорації «WICOR HOLDING AG» Юргу Бруннеру, котрий виголосив невелику промову (на фото).

А далі директор Департаменту якості Валентина Прокопенко провела для колег екскурсію.

— Лабораторія займає площу 560 квадратних метрів. Облаштована у форматі open space (відкритий простір). Всі приміщення розділені лише прозорими перегородками: з одного боку, так всередину потрапляє більше світла, з іншого, працівникові, який чергує вночі, легше контролювати різні процеси, — розказувала Валентина Василівна.

Оглянувши усі відділи лабораторії, зацікавлені відвідувачі підійшли до родзинки проекту — пневмопости, за допомогою якої всього-навсього за 26 секунд надходять зразки матеріалів із цеху №5. Першим відправленням став вітальний лист, у якому трьома мовами було прописано одну фразу, що, без перебільшення, може стати

девизом кожного фахівця з якості — «Якість — це все, але все без якості — це ніщо».

Після закінчення урочистостей Валентина Василівна розповіла «Паперовику», для чого був започаткований проект зі створення центральної лабораторії.

— Ми переслідували кілька цілей, одна з них — покращення робочих місць та умов праці персоналу. Приміщення лабораторій, які об'єднали, потребували ремонту: заміни дверей, вікон, меблів, обладнання, що експлуатувалося багато десятиліть поспіль (деяке — навіть більше 60 років). Це, в свою чергу, вимагало значних витрат, зокрема на дороге однотипне обладнання для кількох різних лабораторій (кондиціонери, сушильні шафи, муфельні печі, листовідливні апарати, ваги, товщиноміри тощо). Консолідація їх дає можливість економити значні кошти. Наприклад, невдовзі нам потрібно було б придбати кілька листовідливних апаратів та кондиціонерів, а це сотні тисяч гривень. Тепер можемо обійтися однією-двома одиницями.

Ще одним аргументом для створення сучасного лабораторного осередку стало те, що всі наші клієнти, які приїжджають до товариства, прагнуть ознайомитись з процесом тестування нашої продукції. Великий вплив на їхнє враження від побаченого справляв не надто привабливий вигляд приміщень, отож для іміджу підприємства було дуже важливо мати сучасну лабораторію.

— Певно, довелося подолати чимало труднощів у процесі втілення ідеї у життя.

— Так. На першому етапі ми зіткнулися з необхідністю повністю замінювати електропроводку, яка була цілковито зношеною, ремонту даху, який протікав по всій площі лабораторії, встановлення вентиляційної системи. Також

мали розв'язати питання стосовно доставки зразків. Оскільки у 5-му цеху лабораторії вже не буде, їх необхідно приносити до цеху №3. А це зайві переміщення і непродуктивне витрачання робочого часу. Тому мусили шукати інший варіант доставки зразків у лабораторію, ним стала пневмопшта. Як вона працює, ви вже бачили.

— Валентино Василівно, у процесі реалізації проекту потрібно було вирішувати чимало дизайнерських проблем. Хто, скажімо, придумав, як виглядатиме центральна лабораторія?

— В основу проекту приміщення лабораторії лягли ідеї мої та начальника ВТК, втілені в ескизах. Потім за справу взялися професіонали-проектувальники. Пізніше планували робочі зони, обирали кахлі, меблі, фурнітуру тощо.

— Коли, на вашу думку, проект окупиться?

— Перед стартом проекту ми планували, що його окупність становитиме три з половиною роки, та у зв'язку з курсовою різницею це може статися значно швидше — вже за 2 роки.

— Кого із учасників проекту ви б хотіли відзначити?

— Користуючись нагодою, дякую за плідну працю і зусилля, докладені для втілення задуму в життя, членам робочої групи: В.О. Нечипоренку, П. Я. Копилу, В. О. Дергуну, керівнику проекту — начальнику ВТК Н. І. Ткаченко, котра успішно поєднувала щоденні обов'язки і роботу над проектом. Окрема подяка начальнику цеху №3 Я. М. Гомулку та М. О. Ковтонюку.

— А я дякую вам за розмову! Сподіваюся, переваги об'єднаного лабораторного центру оцінять і працівники лабораторії, і клієнти товариства.

ІСМ витримала перший наглядовий аудит

Нещодавно відбувся перший наглядовий аудит інтегрованої системи менеджменту, що була впроваджена торік, на відповідність міжнародним стандартам ISO 9001, ISO 14001 та OHSAS 18001. Здійснювали перевірку фахівці Bureau Veritas Certification.

За результатами аудиту, невідповідностей виявлено не було, однак мало місце кілька зауважень, були надані пропозиції на покращення.

Відбулася екскурсія для вчителів

Днями у товаристві побували вчителі хімії та біології із районних шкіл, для яких було проведено екскурсію. Вони відвідали цех №3, де мали змогу поспілкуватися із його керівником Ярославом Гомулком, а також побували у новоствореній лабораторії, про роботу якої дізналися від начальника ВТК Наталії Ткаченко.

Засідання профкому відвідали представники галузевої профспілки

На одному з останніх засідань профкому були присутні голова профспілки лісових галузей України Вадим Сибільов (на знімку) та очільник її обласного осередку Іван Філоненко.

У ході зустрічі було озвучено низку актуальних питань, які викликали серед паперовиків жваву дискусію, з-поміж них — відбудова столичного будинку профспілок та модернізація організації на всіх рівнях.

Благодійна допомога від ПАТ "ВАЙДМАНН-МПФ"

ПАТ "ВАЙДМАНН-МПФ" надало благодійну допомогу Малинській дитячій школі мистецтв — близько 15 тис. гривень на встановлення вікон, ММРТМО — 25 тис. гривень на оплату електрокардіографа, а також благодійній організації «Захист дітей Чорнобиля» (4 тис. грн) на придбання призів для безпрограшної благодійної лотереї і матеріалів для виготовлення сувенірів, кошти від продажу яких будуть використані на допомогу хворим дітям.

Людмила Штуль, директор організації, висловила подяку адміністрації та профкому товариства, які навіть у такий скрутний час не відмовляють у сприянні і підтримують «Захист дітей Чорнобиля» від часу створення: і грошми, і гуманітарною допомогою.

Долучитися до діяльності організації може кожна родина міста і району. Для цього необхідно оплатити вступний внесок у 100 грн та щомісяця сплачувати 10 або ж 20 грн (залежно від кількості дітей у сім'ї). Натомість ваші чада матимуть змогу відвідувати безкоштовні заняття гуртків (флористики, іспанської мови тощо), безоплатно або ж на пільгових умовах оздоровлюватися, брати участь у поїздках та екскурсіях.

На фото: Л. О. Штуль (четверта зліва) та найактивніші мами МРБО «Захист дітей Чорнобиля» у день благодійного ярмарку.

Розіграли Кубок товариства з волейболу

З нагоди Дня енергетика профспілковий комітет організував Кубок ПАТ "ВАЙДМАНН-МПФ" з волейболу. У фінальному турі змагалися команди управління та Виробничого центру, перша з них здобула перемогу. Кращими гравцями було визнано Миколу Парубця та Вікторію Гордійчук.

Команди-учасниці були нагороджені медалями, дипломами та грошовими преміями від профкому.

А 30 грудня збірна команда товариства візьме участь у турнірі з волейболу на підтримку воїнів АТО, яку організовує відділ сім'ї, молоді та спорту виконкому міськради.

Завжди лишатися особистістю

Наприкінці листопада директор Департаменту управління ланцюгом поставок Олександр Швидун перетнув піврічний рубіж роботи на новій посаді. А його сукупний стаж співпраці з компанією WEIDMANN — майже 14 років. «Паперовик» побачив у цьому привід, аби поспілкуватися із наймолодшим топ-менеджером товариства і поставити йому кілька запитань. Хтозна, можливо, досвід Олександра Володимировича надихне когось із молодих і цілеспрямованих паперовиків на власні кар'єрні звернення?

Трудову діяльність Олександр Швидун розпочав у лютому 2001 року, коли йому було двадцять:

— Тоді я навчався на останньому курсі Обліково-економічного факультету в Академії державної податкової служби України (зараз — Національний університет державної податкової служби України) за спеціальністю «Облік і аудит» і мав пройти магістерське стажування (в деяких вишах його називають переддипломною практикою). Я сподівався потрапити до бухгалтерії, проте Віктор Дмитрович Пономаренко, директор Департаменту фінансів та обліку, до котрого звернувся, запропонував роботу в планово-економічному відділі. На той момент управлінський облік лише зароджувався на фабриці, для мене ж це питання було актуальним як частина дипломної роботи.

У відділі працював до червня 2007 року, спочатку на півставки (бо ж треба було диплом писати), а потім і на повну ставку, — економістом, з листопада 2002 року — начальником.

У 2006 році Вячеслав Григорович Покотило запропонував очолити проект із впровадження інтегрованої системи управління ресурсами підприємства на базі SAP, і я (зізнаюся, не без

вагань) пристав на цю пропозицію та став менеджером з управління проектами.

1 червня 2011 року був призначений головним фахівцем з управління ресурсами, начальником відділу адміністрування замовлень і планування ресурсів. Наприкінці травня 2014 року став директором Департаменту управління ланцюгом поставок.

— Навпевно, на кожному з цих етапів ви збагачувалися новим досвідом?

— Безумовно. Хочу сказати, що у нас на фабриці можна набратися значного досвіду на будь-якій позиції. Коли я влаштувався на роботу, у товаристві розроблялося чимало нових тем, якими я займався від самого початку. До сфери моєї компетенції входило складання бухгалтерських та управлінських звітів за міжнародними стандартами обліку, бюджетування. У 2001 році за допомогою компанії Ernst&Young вперше було підготовлено фінансову звітність у міжнародному форматі. Після цього фахівці товариства мали вести облік і за національними, і за міжнародними стандартами. Основна поточна робота проводилася в бухгалтерії, я ж займався методологічною складовою процесу.

Величезного досвіду — життєвого, професійного, причому, не лише у сфері, в якій я працював, — приніс мені проект SAP. Зокрема, з цим пов'язане більш глибоке вивчення виробничих процесів, ніж передбачає діяльність офісного працівника; також проект спонукав знаходити спільну мову з людьми різних вікових категорій, дав інтенсивну практику спілкування англійською мовою тощо.

Власне, реалізація цього проекту давала нові можливості для багатьох людей, яких я захоплював ставати ключовими користувачами системи, однак не всі ними захотіли скористатися. Певно, тому що тоді ми не мали чіткого уявлення про те, що таке SAP.

Не злякалася нового Тетяна Вікторівна Литвинчук, котра погодилася стати ключовим користувачем модулю закупок і з енергетичного підрозділу перейшла у відділ закупок, а через деякий час, в тому числі, і завдяки проекту, очолила його.

Багато хто не прихильний до SAP, бо вона будімо примушує організацію змінюватися. Я вважаю, що система допомагає подивитися на процеси по-новому.

Після впровадження SAP я почав не любити відповідь: так було завжди. Не кажу, що все, що було дотепер, погано, треба поважати свій попередній досвід. Однак і визнати, що час минув, обставини змінилися і те, що було добре завжди, не обов'язково є добрим зараз, воно теж має переосмислюватися у контексті нових реалій.

Перш ніж почати будь-яку справу, Олександр Володимирович звик ставити собі і оточуючим низку запитань, передусім — про мету починання. Так було із проектом SAP взятися за котрий — означало відійти від здобутої у вищій спеціальності, за якою працював протягом п'яти років. Він не розуміє людей, котрі бояться показати свою необізнаність у тому чи іншому питанні і воліють відмовчуватися. У роботі з колегами Олександр Швидун дотримується принципу відкритих дверей і заохочує запитання, бо це дозволяє побачити, наскільки людина розуміється на темі, наскільки вона компетентна, як їй допомогти і в яке русло спрямувати.

— Однак, — наголошує співрозмовник, — я не пропоную підлеглим готові рішення, вони повинні вміти брати на себе відповідальність за свою ділянку роботи, а не перекладати її на плечі керівника.

Опорою і віддушину Олександра Володимировича завжди була сім'я, дружина та 11-річна донька Настя, котра, незважаючи на ніжний вік, вже має чимало власних досягнень: два роки поспіль, наприклад, вона посідала перше місце на обласному етапі Міжнародного конкурсу мовознавців ім. П. Яценка; а нині уся сім'я із нетерпінням чекає на цьогорічні результати.

— Стати лідером або ж одним із кращих відносно просто, кажу я доньці. А от отримати ці позиції набагато важче, бо при цьому ти не зможеш подобатися усім. І тут треба визначитися, що для тебе важливіше: подобатися людям (тоді маєш бути як усі) чи собі, і, виходячи з того, діяти. Всім подобатися неможливо, тож, як би там не було, перш за все треба лишатися особистістю.

Бізнес-прогноз на 2015 рік від ЄБА

Європейська Бізнес Асоціація підготувала власний прогноз на 2015 рік. В його основі — результати опитування 103 керівників найбільших в Україні компаній. Респонденти працюють у різних сферах економіки: послуг (51%), виробництва і сільського господарства (44%), будівництва (5%).

ОТЖЕ, ЗГІДНО З РЕЗУЛЬТАТАМИ ОПИТУВАННЯ:

- 67% респондентів вважає, що ефективність бізнесу буде стабільною або ж зросте.
- Більшість очільників підприємств передбачають, що обмінний курс долара відносно гривні становитиме 15 грн (НБУ пророкує курс 13 гривень за долар).
- Лише 20% керівників мають плани щодо збільшення кількості найманих працівників у 2015 році, натомість 33% опитаних передбачають скорочення штату.
- 84% респондентів очікують зростання заробітних плат, хоча, на їхню думку, не до рівня, який буде достатнім, щоб компенсувати вплив інфляції.

Свято Карлсона, що живе на даху, та Миколая, котрий виконує бажання

Свято для слухняних дітей з нагоди дня Святого Миколая, що відбулося в Районому будинку культури, відвідали наймолодші члени дружної родини паперовиків. Вистава «Карлсон та велика книга бажань», яку підготував театральний колектив «Карамель», дозволила малечі відчутти дух свята, шанованого українцями з давніх-давен.

Здруг Малюк, головний герой дійства, виручали з біди довірливих зайченят і козенят, виводили на чисту воду хитру лисицю, хижого вовка та підступну Бабу Ягу з її підручними: Кікіморою і Коцєм Безсмертним. А допомагала їм у цьому чарівна книга бажань, що вміє говорити.

Як не крути, а подарунки люблять усі: і слухняні лісові мешканці, і найзатятіші бешкетники. Тож, аби їх отримати, останнім довелося виправлятися. Це допомогло — їх запросили на свято, на якому добрий Миколай обдаровував малечу.

Першою того дня отримала подарунок іменинниця — Богданка Демишок, а згодом і решта фабричних дітлахів, дівчаткам дісталися довгоногі феї Winx, а хлопчикам — модельні машинки та розмальовки.

Також на них чекали цікаві забави, конкурси та танці, і, звісно ж, не обійшлося без фото на згадку.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».
Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.
Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.
Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. E-mail: info.wmpm@wicor.com
Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні «Віол-друк», м. Київ, пр. Перемоги, 21, оф. 163.
Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.
Відповідальність за достовірність публікації несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».